

KÍSÉRTÉS

1. Bevezetés:

A keresztény hittanokban központi helyet foglal el a kísértés problematikája. Általában a bűnhöz kötik, pontosabban a bűnelkövetést megelőző külső késztetésként, inspirációként jellemzik. Aki pedig inspirál nem más, mint maga az ördög, egy sötét ellenhatalom, aki az ember-lelkek kárhozatba taszításáért fáradozik, fondorlatos módon megkörnyékezve bennünket, kihasználva gyengeségünket.

A Szentírásban tényként szerepel, mint elkerülhetetlen velejárója földi életünknek. Maga a teremtéstörténet is beszámol a sátán áldatlan tevékenységéről; Évát bűnre csábítja, miáltal az egész emberiség sorsa a paradicsomi boldogság elvesztésével tragikus fordulatot vett. Az utódok sorsa meg van pecsételve, „eredendően” bűnösök, mivel felmenőik vétke által „bűnben fogantak”, külső megmentő segítség nélkül útjuk a kárhozatban végződik. Az evangéliumokban Jézus figyelmeztet a kísértés veszélyeire, sőt maga is megkísértetik tanítói pályája megkezdése előtt.

A gondolkodó értelem és igazságérzet azonban komoly kérdéseket vet fel, és jogosan vár kielégítő választ a következőkre:

- **Ki ez a sötét ellenhatalom, hogy még a Mindenható Mennyei Atya sem bír vele**, vagy ha bír, miért tűri el áldatlan ténykedését, - egyáltalán – miért nem pusztítja el, ha csak bajt hoz a világra?
- **Felvetődik a Teremtő felelőssége is¹, hogy a saját képmására teremtett gyermekeire miért zúdít hatalmas veszedelmet:** *(Jel 12.9). „Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezet az egész világot. A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is.”*

---

¹ Félreértés ne essék - egy pillanatig sem gondoljuk, hogy így van, de elavult hittanaink ilyen következtetések levonására vezetnek

A kísértés tehát tény, csak azt nem tudjuk (hittanaink alapján), hogy a bölcs és szerető Atya milyen üdvörténeti megfontolásból engedi meg. Abban biztosak lehetünk, hogy nem tehetetlenségből, vagy felelőtlenségből, vagy éppen büntetésből, hanem éppenséggel bölcs meggondolásból „veszi igénybe” üdvtervéhez a kísértést.

2.A kísértés „evolúciója”:

Bármilyen hihetetlenül hangozzék is, **a kísértés az isteni bölcsesség által része az egyetemes megváltás és üdvösségre vezetés folyamatának.** Kezdetre felfoghatatlan távoli múltra tekint vissza, - az első szellembukás megtörténte.

Az első teremtésű szellemek (angyalok) tisztában voltak feladattal, a Mennyei Atya parancsaival. Egy részük mégis eltért munkálkodásának törvényes pályájától. Tisztaságuk ellenére a **kísértés**² lopózott szellemi tudatukba, mivel a tökéletességre jutást még nem érték el: Istentől független saját teremtés lehetőségének kísértése által az **engedetlenség.** Ez egy bukási spirált eredményezett, melynek során – hosszú idő alatt – kialakulhatott a tudatos gonoszság (ördög). A tökéletességre jutott angyalok és a legmélyebbre süllyedt ördögök közötti szakadék olyan hatalmas volt, hogy **szükségessé vált egy összekötő kapocs a haza vezetésük érdekében, ezek voltak a paradicsomi szellemek** (szimbolikusan Ádám és Éva). Feladatuk az volt, hogy vonzóvá tegyék a jót, a visszatérést, ugyanakkor ellenálljanak a rosszak csábításának (kísértés). Példájuk hatására a rosszak egy része megtért, viszont egy részük nem állt ellen a csábításnak (annak ellenére, hogy a kellő felvilágosítást megkapták ennek elkerülésére) és elbukott, még ha nem is a gonoszok által képviselt mélységbe. Lényegében ez a típusú küzdelem³ folyt és folyik anyagi és

---

² Ehhez nem kellett külső kísértőnek létezni, hanem tökéletlenségük (=még el nem ért tökéletesség) folytán tévedhettek, mint ahogy tévedett az első emberpár is az édenkertben. (rosszul ítélte meg cselekedetének következményét)

³ Természetesen végletesen leegyszerűsítve mutatunk itt be Jákob létrájához hasonló folyamatot. Bővebben ld. „Keresztény hittan útkeresőknek”, ill „Szellem, erő, anyag” c. könyveket a letölthető irodalomból.

szellemi síkon egyaránt, ami végső soron azt eredményezi, hogy valamennyi bukott angyal egykor megtér az atyai házba.

3. Kísértés a mai ember életében

A bűnös ember fejlődésének egyik legfontosabb velejárója, hogy az általa megismert igazság ütközik a még benne lappangó, - a látható és láthatatlan környezetéből „erősítést” kapó - rosszal. Ez az ütközés sorozatos választási, ill. döntési helyzetet eredményez, melyben megmérettetik a jóra való hajlandóság és küzdeni akarás. **E megmérettetés célja saját magunk valódi megismerése, megerősödés Isten igazságában. De ugyanígy célja a tanítás, példamutatás embertársaink és bennünket körülvevő - testet öltésre készülő - szellemvilág számára, sőt a kísértő számára is!** E folyamat természetes részét képezi Isten nagyszerű üdvtervének, melynek végrehajtásában (ld. Jákob létrája) a teljes szellemvilág kiveszi részét. Így a rossz kísérti a nála jobbat (ezzel mintegy belé kapaszkodik). Sikeres helytállás esetén a rossz veszít a rosszból, ezáltal feljebb emelkedik. A kísértésben helyt álló személy megerősödik, így szintén feljebb emelkedik. Bukáskor mindketten veszítenek, de okulhatnak is. **Ily módon tehát mi magunk is kísértést szenvedünk, ugyanakkor (bármilyen jónak hisszük magunkat) kísértjük a nálunk jobbakat - úgy a látható, mint a láthatatlan világban,-** hiszen még tele vagyunk törvénytelen érzésekkel, vágyakkal, hajlamokkal.

A leírtakból világosan érthető, hogy Isten miért engedi meg a kísértést, továbbá hogy a kísértésben való helytállás az egyik legfontosabb feladata földi életünknek.